

Feketehegyi ima

Uram

gyeplőink kiszakadtak ujjaidból
elszabadult fogat az életünk

1.

e hangzavarban kuporogva
szólok
s talán hozzád

Uram

egeidben kutatnálak
de lényegünket napjaink pántolják
szavainkból is kihullottunk
rohannak utaikon

madaraidat
nem látjuk nem érezzük
zöld fáidat

lehántolva fölprózva beépítettük
mellünk kráterei
mezőidet fölperzselték
Földedet földdé tesszük

Uram

kihasadtunk egymásból
vaskar-távolságnyira
mérföldeink idegenkedve csodálkoznak össze

pillanatonként indulunk önmagunk felé
pillanatonként veszítjük el magunkat
tenyeredből csorgó por vagyunk
s jajvörös fároszod nem bennünk ég
előttünk lebeg
a távolság mi vagyunk

szólnék
talán hozzád
e hangzavarban kuporogva

Uram

2.

a Golyót ujjad csúcsával indítottad el
azóta csak gyorsulás
s a csillagok lepattogtak rólunk

örvényünk leve sodor
távolságon kopik karmunk
síkos magunkba nem kapaszkodhatunk

fejeink megszaporoztak
szemeink egymásba szűrve
lelkeink kockára aprózódtak
lábaink óriás felületeken
szétnyílnak talpaink alatt

a Golyót ujjad csúcsával indítottad el
azóta csak gyorsulás
s a csillagok lepattogtak rólunk

3.

csak távolodsz Uram
sebességünkkel mértani arányban

kékséged mikor lebbented fel
hogyan évezredes nézésünk után
végre lássuk is egymást

az a fény az a fény
melyet kezünk és agyunk sugároz
mind erősebben
a bordák ólomfalában
elnyeletik

csak távolodsz Uram
sebességünkkel mértani arányban

4.

ha beinted Uram a pőreség pillanatát
és leállunk

minden lélek csak egy kendőt lobogtat majd

5.

orgonáid messze hagytuk
orgonáid távol búgnak
híves patakod mellett

a szarvas elrohan

6.

városod mellünkre építettük
időd nyakunkra tekertük

* Az *Aracs* 2025. március 15-ei számában egy nyomtatásban korábban megjelent Feketehegyi ima-változatot közöltünk. Az időközben előkerült eredeti kézirat közzétételével nemcsak a hitelességet és pontosságot szolgáljuk, hanem arra is rávilágítunk, a kommunista lelkületű cenzúra hogyan működött a szabadnak hazudott Jugoszláviában.